

t.c. electronic M350 és C300

Manapság minden neves gyártó megpróbálja felvenni a versenyt, az olcsó tömegcikkeket előállító kínai ipar termékeivel. Így az effektek terén két nagy rivális gyártó, a Lexicon és a t.c. electronic is megjelent a piacon olcsó, ám minőségi termékeivel. Írásunkban az utóbbi cég két kedvezőbb árfekvésű termékét, egy duál effektprocesszort és egy kompresszort mutatunk be.

Véleményem szerint tipikusan kiszkenekari felhasználásra alkalmas mindkét készülék, de a gyár felhívja a figyelmet a számítógépes környezetben (tipikusan házi stúdiókban) történő alkalmazásra is. Mindkettő rendelkezik ugyanis digitális (24 bites S/PDIF) be- és kimenetekkel és MIDI vezérlési lehetőséggel, továbbá szoftverrel minden paramétere szabályozható és editálható akár stand-alone használják a készülékeket, akár AU/VST

környezetben. Így az igen processzorigényes és – tisztelet a kivételnek, de általában – gyenge hangminőségű szoftveres jelprocesszálók kiválthatók hardveres megoldásokkal. Élőzenei hangosításoknál is jól használható, nem hiányozhat a kisebb költségvetéssel rendelkező, de igényes bandák bejátszó/effektes rack-jéből sem. Azonos kialakítású gombjai kézre állnak, de túl közel vannak egymáshoz. Ezen tény, valamint az ovális kialakítású potmétersapka

miatt egy mozdulattal sajnos nem lehet körbetekerni, ami hátrányos, ha kevés az idő a beállításra. A gombokat illetően azért akad további negatívum is: kialakításából eredően biztos fogást biztosít, de anyaga miatt csúszik, ha izzadt kézzel fogják meg. Jó hír, hogy egyik készülék sem rendelkezik tápkapcsoló gombbal, így védett a véletlen kikapcsolás ellen. Bár egy családba tartozik mindkét készülék, azt nem igazán értettem, hogy miért különböző színű az előlapjuk...

M350

Az M300-as duál effekt utódja gyakorlatilag egy delay/effekt processzor és egy reverb egybeépítve. Kinézetében semmi sem változott az elődhöz képest, valószínűleg a belbecs módosult picit. Hangminőségét tekintve nem hagy kívánivalót maga után a készülék, a t.c. nem engedheti meg magának, hogy meghazudtolja hírnevét.

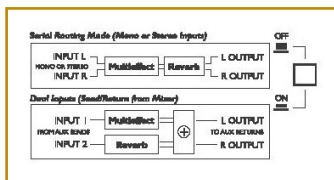
Kapcsolástechnikailag 2 különféle módban lehet hasz-

nálni: soros módban sztereó effektként működik, ekkor az első feldolgozó kimenőjele megy a második bemenetére (természetesen bármelyiket ki lehet iktatni a jelútból).

Duál módban a két monó jelet a processzorok párhuzamosan dolgozzák fel, majd a már sztereó kimenetüket összehozzák. Egyébiránt az effekt feldolgozó veszi a bal oldalról, a visszhang generátor pedig a jobb oldalról a jelet. Ez a konfiguráció akkor jöhet

jól, ha 2 külön aux-ot akarsz küldeni az effektekre (pl. más effektet egy pergőre és másat a vokál mikrofonokra), de csak egy effekt visszatérő van. Más gyártók termékeinél leggyakrabban mindkét effekt-processzor külön dry/wet potmétert kap. Az M350-nél ezzel szemben egy sokkal job-

ban használható megoldást alkalmaznak: egyik potival az effektek mennyiségét, a másikkal a két processzor közti arányt lehet állítani.

Lássuk akkor a fekete levest! Az olcsó processzorok ismérve, hogy az effektek váltásakor vagy pattan egyet a kimenet, vagy teljesen elnémul. Ezzel szemben a t.c. termékénél bár nem tökéletesen, de megfelelő módon vált üzemmódot a processzor: rövid időre elnémítja az effekt utat, majd visszaadja az új effektet, de az eredeti hang mindvégig áthalad rajta. Kulturált megoldás. Ami nem tetszett, hogy a Bypass gomb az effektút kimenetét némítja el, a processzorok végig dolgoznak, folyamatosan van bemenetükönjel. Így nem megoldható az, hogy pl. egy refrén utolsó

szótágját ismételgessük csak, mivel a Bypass-t kikapcsolva a teljes előtte lévő katyvaszt (zenét és egy teljes szó vegyítését) fogja visszaadni a delay processzor. Sajnos ezen az sem segít, ha a timing-ot minimumra vesszük, ugyanis nem lehetséges elég rövid időt beállítani rajta! Az effektek hangján abszolút nem érezni digitális csengés, kimondottan kellemes hangúak, nem toladóak, rendkívül jól paraméterezhetőek (olyan extrém hangzásokat is sikerült kicsikarni belőle, hogy akár DJ-k is használhatják), és egy-két kivételtől eltekintve mindegyik használható.

Véleményem szerint a 2 fajta kompresszor a leggyengébb pontja, a beállíthatóság hiányában az egyik nem dolgozik, a másik meg hüppög, és a 3 szegmenses kijelző is kevés. Bár nem is ez a dolga, arra ott van a C300-as. A másik, visszhang feliratú processzo-

ra hibátlan, a Color filterrel nagyon szép dolgokat lehet kihozni belőle. A betekergetett értékeket 99 felhasználói memóriába lehet elmenteni. Ha kézi módból váltunk preset módba, akkor a preset felülbírálja a potméterek állását, visszaváltásnál pedig az aktuális potméter értékeket veszi alapul.

A készülék hátulján az analóg bemenetek sajnos csak Jack típusúak, de legalább szimmetrikusak. Mellette található az üzemmód-választó kapcsoló. Hasznos, hogy nem az előlapon van, hiszen így nem lehet félrekapcsolni, és úgyis a kábelek bekötésénél dől el, hogy milyen konfigurációban fogják majd használni. Néha jól jöhet, hogy sztereó Jack dugón keresztül pedált is lehet csatlakoztatni a készülékhez. Segítségével kényelmesen lehet a Bypass-t aktiválni, valamint az effektdők beállításához ütemet (tap) adni.

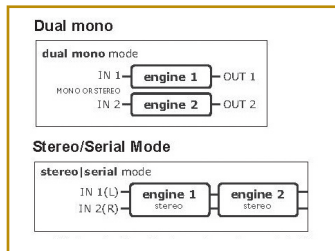

C300

A szintén két feldolgozó egységet tartalmazó eszköz is többféle üzemmódban használható, módot váltani az előlapi kapcsolóval lehet. Duál módban a két processzor párhuzamosan működik, egyik a bal oldal, másik a jobb oldal jelét dolgozza fel. Így gyakorlatilag két különálló eszközt ka-

punk, lehet az egyiket kompresszor/limiterként, a másikat gate/expanderként használni. Sztereó módban használva a két feldolgozó sorba kötődik, így „vagy” helyett „és” kapcsolatot van közöttük (pl. egy tamen esetén alkalmazva a kompresszorral szép, feszes hangot lehet csinálni, míg a zajzárral a hosszú ideig tartó kongását meg lehet szüntetni).

A készülék mindkét „motorja” szabadon paraméterezhető a kompresszoroknál megszokott kezelőszervekkel, de az analóg eszközökkel ellentétben lehetőség van a gyári beállítások kiválasztására is. Az alkalmazott algoritmusokat igen jól belötte a gyár, a bőséges választék miatt gyakorlatilag nincs is szükség az egyéni beállításokra, ami meggyor-

sítja a zenekarokkal a beállást. Mindenféle hangszerre (torok, akusztikus-, és elektromos hangszerekre) találni megfelelő beállítást, egy-egy változathból néhol többet is (pl. női vokál/férfi vokál). Az algoritmusok az adott hangforrás gyakori viselkedésének megfelelően vannak beállítva, így nem kell törődni az avatatlan kezekben általában rosszul beállított, így pocskék hangképet eredményező Attack és

Release szabályzókkal. A digitális belső miatt könnyen megvalósítható multi-band kompresszort a legtöbb gyári preset alkalmazza egy peak limiter társaságában. A multi-band kompresszort gyakorlatilag úgy kell elképzelni, mintha a hangszer által kibocsájtott frekvenciatartományt sok kis részre bontaná a jelfeldolgozó, és mindegyiken egy külön kis kompresszor dolgozna más-más beállításokkal. Így egy széles spektrumú hangszernél kevésbé tolaikodó, szinte észrevehetetlen kompresszálást lehet végrehajtani, mivel pl. egy magasabb tartományban

nagy jelszinttel jelen levő hang miatti összenyomás nem jár a mélyebb hangok halkításával is. Egyedüli negatívum talán csak annyi, hogy a kompresszort kikapcsolni a Mix potméter letekerésével lehet, így ha újra szükség van a jel feldolgozására, az eredeti arány csak emlékezetből állítható vissza. Egy Bypass gomb igazán elért volna... A hangminőségre sem lehet panasz, a 24 bites/48 kHz-es konverterek remekül dolgoznak.

Mindkét készülék ára bruttó 68 000 forint.

Rédei Bálint